

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XX. Exercitatio patientis Jobi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

suum in Chananitidem revehant, & in agro *Ephronis Hethæi*, non procul urbe *Hebrone*, ubi Abrahamus & Isaacus in spelunca conditi, avito monumento inferant. Quibus dictis, sese in lectulo composuit, & sanctam animam placidè exhalavit, anno ætatis quadragesimo septimo supra centesimum. Claustrum ei oculos filiorum amantissimus Josephus largas funeri lacrimas cum osculis impendens. Eam pietatem fratres secuti reliqui. Corpus exanime, jussu Proregis, à pollinctoribus vario conditum est aromate. Luctus ad septuagesimum usque diem extractus. Quibus peractis Josephus cum fratribus paternum funus in Chananæam regionem, & desideratum conditorium, magna cum pompa deduxit. Ab eo tempore Iosephus provixit in Principatu quatuor & quinquaginta annos, universim octoginta; vitæ centum & decem. Ejus lipsana, uti fratres adjuraverat vivens, annis abhinc amplius trecentis, à Mose in Chananitidem sunt asportata. Lege hinc admirandam Divinæ Providentiæ seriem; innocentiam Josephi cole, & dabit tentatio profectum, ascensum dejectio, pugna Victoriæ, mors ipsa Coronam.

NAR. XX

EXERCITATIO PATIENTIS JOBI IN JACTURA BONORUM FORTUNÆ lib.

Job. c. i. Anno. M. 2398. ante

Christum 1655.

Cer-

Certamen egregium spectavit DEUS, & se dignum, cum Dæmone, miserisque omnibus Jobum compositum. Illustrior hic, quam ex triumphato Pompeius Orbe, prælio triplici tergemina confecit palmam. Liberorum inconcusus audivit funera; spectavit tanquillus bonorum jacturam; in cruciatus omnia obtulit membra; ac demum carcinoma foetidum, vivum cadaver, è sterquilinio vicit hostem. Spectaculum patientiæ, fortitudinis, constantiæ dedit, omnibus sæculis admirandum. Spectemus igitur virum in theatro versatili, jam opibus, jam inopiâ: modò luctu, modò gaudijs; nunc prosperitate, nunc calamitate, in oculis incurrentibus.

Jobus gente Idumæus, *Esavi* prônepos ex patre *Zara*, Princeps regionis *Hus*, seu Idumææ, inter malos bonus in medio nationis praviæ, ut virtutibus, sic opibus eminebat. Felicitatis comes fuit invidia, non tam ab hominibus, quam Orco concitata, qui tantam virtutem everfurus, Jobum velut ad singulare certamen à superis depoposcit; urebat *Acherontem* integritas & sanctimonia viri, cujus fama terrâ cœloque clara. In ejus rei experimentum obtinet à DEO potestatem, quibuscunque posset modis, Jobi vexandi, vis modò vitæ ne inferretur. *Alastor* in omnes nocendi vias intentus, continuo *Sabæos*, *Hussææ* regioni conterminos, excitat, & armat; ut in Jobi ditionem (quæ tanta erat, ut inde regium nomen tueretur) irruptione facta, mille quingenta (cum Divino scriptore numeremus) majoris capita pecoris, boum scilicet & asinorum abigerent, custodibus ferrò peremptis, præter eum,

F 5

qui

qui perferret calamitatis nuntium, quem credibile est fuisse cacodæmonum quempiam, qui concutiendo Jobo, famuli pagani habitu, scissis vestibus, vultu & manibus cruentis, silens, ægro singultiens anhelitu, totus in lamenta compositus, animum excelsum deijcere laborabat, damnô tam repentinô, quàm gravi. Qui frûstra cùm esset aries, mox alter superveniens, stupens sensu, vocéque torpente (ut contingere solet, quibus tetrum aliquod prodigium apparuit) Numen inquit, ô Princeps à salute nostra aversum, adversum cœlum; iratus DEUS voracem ignem in tuos ovium (erant septem millia) greges jaculatus, unâ cum opilionibus, sævô incendiô delevit, ne ullâ quidem victimâ, quâ Deum placare possis, relictâ; Me è flammis volitantibus incolumen evasisse, quô tibi hæc nuntiarem, nescio, quo nomine factum dicam. Sed in scopulum & hic immotum incidit. Extrema verba secundi, tertius famulus lugubriori nuntiô prosecuturus excepit. Hæret enim in vestigio tertia stygis larva, pavitansque memorat, Chaldeos equites, gentem raptô vivere assuetam, tres in turmas divisos, tria camelorum millia in prædam abstraxisse, cæsis famulis, extra se unum, tristissimæ stragis testem. Adfuit mox quarta plaga, septem filios, tres filias, eadem in domo convivantes, vehementi turbine concussis à fundamento, quatuor ædium angulis, unâ sepultas esse ruinâ. Potuit hoc ab ictu dejectio sperari, si pectus aliud ferijisset. Jobus tot cladibus acceptis, nec prædones, nec fortunam, nec daemones ipsos, malorum omnium auctores, accusans, satis habuit vestium dilaceratione dolorem suum testari,

stari, caputque, pro more lugentium, radere. Deinde coram luctuosis nuntijs, intentaque ora tentibus prostratus in genua, Deoque se flagellanti demississimè subijciens: Nudum, inquit, me nascentem, & venientem in lucem, terra mater protulit; nudum me hinc euntem, & discedentem eadem me iterum in gremium suum recipiet; è tenebris & angustijs materni uteri, imparatus ab omnibus vitæ præfidijs, prodii in usuram vitæ, spoliatus fortunis omnibus, in sepulchri tenebras concedam, Nihil hinc fatum, aut fortuna, aut casus egit: DEUS, quod dedit, abstulit; ipse dominus, ego maniceps, quæ commodatò accepi, libens reddo; redeant ad fontem, unde manarunt; maximo est solatio, DEO sic placuisse, cui placere injustum nil potest. Fecerint sanè hostes per summam injuriam, quod factum est; meum est æquò perferre animò, quidquid intulerunt illi; DEO debentur hymni, & gratiarum actiones, pro sua æquitate & providentia, præclarè mecum agentis. Ille, quos amat, flagellat; virtutem probat, dum exercet; Ille spectator, ego sum actor; felicem me, si in hoc teatro viri personam probi rectè sustinuerim. Ita dixit, ita fecit; ringente Satana, & ad quatiendam tanti animi constantiam novas machinas moliente.

NAR. XXI,

PROBATIO JOBI IN
ÆRUMNIS CORPORIS,
ET ALIJS CALAMITATIBUS lib. Job.

c. 2. &c. Recuperatio prioris felicitatis

c. 42. A. M. 2405. ante Ch. 1648.